

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

03.12.2002. godina
Beograd

Porezi -terenska kontrola

U. 985/03

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Ljubodraga Pljakića i Slobodana Miloševića, članova veća, sa sudskim savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca DOO "A", koga zastupa B., advokat, protiv tuženog Republičke uprave javnih prihoda, radi poništaja rešenja ... u predmetu inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 10. decembra 2003. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Republičke uprave javnih prihoda. Navedenim prvostepenim rešenjem naloženo je tužiocu da obračuna i uplati porez na promet proizvoda u iznosu od 926.408,12 dinara, porez i doprinose na lična primanja u ukupnom iznosu od 49.630,00 dinara, kao i da obračuna i uplati zateznu kamatu od 3.12.2002. godine do dana uplate naloženih obaveza.

Blagovremeno podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost drugostepenog rešenja i predložio da se ono poništi. U tužbi navodi da su pogrešno i prvostepeni i drugostepeni organ primenili Zakon o porezu na promet kada su na manjak zaliha - sirovina, koji je utvrđen u iznosu od 4.630.607,00 dinara obračunali i naložili uplatu poreza u iznosu od 926.408,12 dinara, navodeći da je predmetna roba isporučena "G". Ističe da je u otpremnicama tačno navedena količina i cena proizvoda koji su isporučeni "G", kao i da su one overene pečatom prodavca, a nije praksa da ih overava i kupac, a podaci o robi nesumnjivo proizlaze iz potvrda o zdravstvenoj ispravnosti prehrambenih proizvoda životinjskog porekla jer je i u ovim potvrdama tačno navedena količina isporučenih proizvoda. Ističe da u postupku nije saslušano ovlašćeno lice tužioca, niti mu je omogućeno da se izjasni na navode iz zapisnika, a lice koje je potpisalo zapisnik, sačinjen od strane Odeljenja finansijske policije Bor, nije imalo nikakva ovlašćenja da prisustvuje sačinjavanju zapisnika i da ga potpiše.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je kontrolom, koja je izvršena od strane ovlašćenog inspektora, a o čemu je sačinjen zapisnik broj ..., utvrđeno da kod tužioca postoje zalihe sirovina u iznosu od 457.050,00 dinara, dok je u knjigovodstvenoj evidenciji na dan 21.11.2002. godine, kada je izvršen popis sirovina, bila evidentirana vrednost sirovina u iznosu od 5.087.747,62 dinara, te je utvrđen manjak sirovina u vrednosti od 4.630.697,80 dinara. Razlika između popisanog i knjigovodstvenog stanja zaliha sirovina, odnosi se na količinu prerađenog svinjskog mesa koje je prodato "G", u ukupnoj vrednosti od 3.841.200,00 dinara po otpremnicama za koje nisu napisane fakture i nisu knjižene u knjigovodstvenoj evidenciji, kao i na deo mesa u vrednosti od 300.000,00 dinara koje je prodato fizičkim licima, dok se vrednost od 489.497,80 dinara odnosi na kvar i odstupanja od normativa. Kako tužilac nije u postupku kontrole dostavio dokaze da je navedeni kupac stvarno i primio predmetnu robu, te nije ispostavio fakture o izvršenoj prodaji to je prvostepeni organ našao da nisu bili ispunjeni uslovi za primenu člana 4. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o porezu na promet. Na iznos prodatih proizvoda fizičkim licima takođe je trebalo da tužilac obračuna porez na promet, na osnovu člana 2. stav 1. Zakona o porezu na promet, kao i na iznos vrednosti robe koja predstavlja rashod, jer nije dostavio dokaze - zapisnike o otpisivanju navedenih vrednosti proizvoda. Sa tih razloga je prvostepeni organ naložio tužiocu da obračuna i uplati porez na promet proizvoda na iznos utvrđenog manjka u iznosu bliže navedenom u dispozitivu prvostepenog rešenja.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije pravilno je tuženi organ postupio kada je, na osnovu u postupku utvrđenog činjeničnog stanja, odbio žalbu tužioca, nalazeći da je tužilac u obavezi da na iznos utvrđenog manjka plati porez na promet, s obzirom da nije pružio dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi da je firma iz ... zaista i preuzela navedenu robu. Naime, u spisima predmeta nema pismenih dokaza da je navedena roba preuzeta od strane kupca, a navodi tužioca da u potvrdi o zdravstvenoj ispravnosti životnih namernica stoji, pored ostalog, i naznaka kojim će se vozilom roba transportovati, nisu od uticaja na drugačiju odluku suda. Navedena potvrda mogla bi imati dokaznu snagu ukoliko bi tužilac imao dokaze da je roba zaista isporučena i da je dokazao da je u momentu

...mala dokazna snaga ukoliko bi takvo malo dokaze da je roba zaista isporučena i da je dokazao da je u momentu isporuke robe posedovao odgovarajuće izjave na osnovu kojih bi robu mogao da isporuči i bez obračuna poreza na promet.

Sud je cenio i navode tužbe da je u postupku povređeno načelo saslušanja stranke, pa je našao da ovi navodi nisu osnovani. U zapisniku od 22.11.2002. godine konstatovano je da je saslušan vlasnik - ovlašćeno lice tužioca, u skladu sa članom 9. Zakona o opštem upravnom postupku, a navodi da to lice nije ovlašćeno lice tužioca nije od uticaja na pravilnost sprovedenog postupka, već to je stvar organizacije posla i ovlašćenja datih zaposlenim licima kod tužioca.

Sa napred iznetih razloga Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 10. decembra 2003. godine U.985/03

Predsednik veća - sudija,

Olga Đuričić, s.r.

Zapisničar,

Nadežda Nikolić, s.r.

Za tačnost otpravka

KO